

Hvide striber på himlen

Menneskeskabte skyer

Af Leif Rasmussen

Med mellemrum oplever vi, at himlen er fyldt med hvide striber, der optræder i kølvandet på højtgående fly. Undertiden forsvinder de hurtigt, andre gange består de i længere tid, mens de langsomt skifter udseende. De kan blive umulige at skelne fra naturlige isskyer eller cirrus. Henrik Stiesdal fra Odense har til DMI indsendt billedet figur 1 med følgende kommentar:

Det må da siges at være en ægte fjersky. Min kone og jeg så den oktober sidste år under et besøg i Berkeley, Californien. Jeg har aldrig set en cirrus med denne facon før. Jeg forestiller mig, at den måske kan være dannet af en flydstødning, som er blevet til en kondensstribe i et begrænset område, hvor forholdene har været til det. Forholdene på stedet kan måske have været påvirket af Stillehavskysten, som med den aktuelle vindretning vel var 50 km i opvinds retning. Men det kan være, at I har en bedre forklaring?

Cirrus skyer kan tage sig forskelligt ud. Et fælles træk er, at de har en trådet struktur og er meget hvide. Det hænger sammen med, at de består af små og langsomt faldende iskrystaller, der af vinden formes til faldstriber. De ligger for højt oppe, typisk ca. 10 km, til at være influeret af forde-

lingen af land og hav som sådan, men ujævnt terræn (bjergkæder) vil ofte omforme dem. En cirrus-sky kan være forløber for et større frontoptræk, men kan også, som her, optræde isoleret. Den kan, som Henrik Stiesdal foreslår, være 'kunstig', dvs. en over tid omdannet kondensstribe (i det følgende *contrail*, fra *condensation trail*) fra et fly, hvilket kan være umuligt at afgøre.

Vi bliver ikke meget klogere af at betragte et satellitbillede fra området, se figur 2. En sky, der passer til 'signalementet', optræder lidt øst for Berkeley. Heldigt nok falder dens skygge på terrænet. Ud fra solhøjden på

tidspunktet, 38 grader, og afstanden mellem sky og skygge, ca. 12 km, kan skyhøjden med rystende hånd beregnes til 9,4 km. En lokal radiosondering fem timer senere angav i det niveau en temperatur på -34°C, men den havde været lavere tidligere, og dermed er vi lige vidt: hverken ægte eller falske cirrus kan udelukkes.

Tilbage bliver skyens ejendommelige struktur, der ligner en fjer med skaft og stråler. Kan den hjælpe os på vej? Det ser vi på i afsnittet om *Punch Hole Clouds* i den følgende oversigt over forskellige typer af menneskeskabte skyer.

Figur 1. En ægte(?) fjersky over Berkeley, Californien, den 27. oktober 2014. Foto: Henrik Stiesdal.

Figur 2. Udsnit af Modis-billede fra Terra satellitten den 27. oktober 2014 UTC. Cirruskyen og dens skygge ses i cirklen. Berkeley er markeret med et kryds. (NASA).

Cirrus og udstødningscontrails

I den kode, meteorologerne bruger ved udveksling af vejrdata, skelner man mellem 27 skyarter, fordelt i tre niveauer med 9 i hver. Øverste etage er forbeholdt isskyer, dvs. cirrus, af forskelligt udseende og udviklingstrin. Her hører også contrails hjemme, men nævnes ikke specifikt.

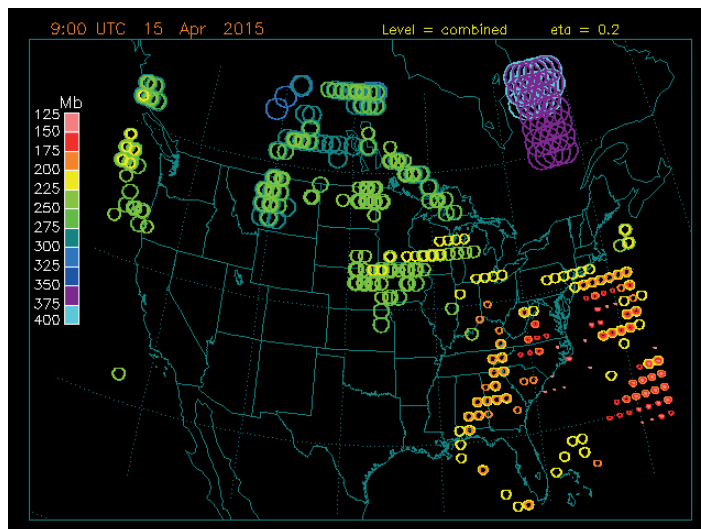
Cirruskyer dannes typisk ved luftens opglidning langs en varmfrontflade. Opglidning indebærer afkøling og dermed voksende fugtighedsgrad. Skyer kan dannes, når luften bliver mættet med vanddamp. Vandmolekyler er stærkere bundet i is end i vand, hvilket betyder, at mætningstrykket i frostvejrløst er lavere over is end over vand. Ved afkølingen nås mætning således først i forhold til is, men under fravær af

Figur 3. Kondensation af vanddamp/iskrystaller i udstødningen fra jet-motorer. Det er karakteristisk, at kondensationen først finder sted i nogen afstand fra motoren.

iskim (sublimationskerner, som er en mangelvare i atmosfæren) optræder der ikke umiddelbart nogen fortætning. Det sker først, når og hvis mætning i forhold til vand nås, for de for denne proces nødvendige kondensationskerner er der som regel nok af. Der dannes underafkølede dråber, som ved temperaturer under -40°C straks fryser til is og nu fungerer som iskim for videre vækst i det omfang, atmosfæren måtte være overmættet i forhold til is.

Contrails blev kendt tidligt, navnlig under 2. Verdenskrig. De forekommer typisk mellem 8 og 13 km's højde og dannes i flymotorers udstødning, der indeholder vanddamp og andre forbrændingsprodukter, der kan tjene som kondensationskerner. Opblandingen med den omgivende kolde luft kan føre til mætning i

Figur 4. Eksempel på rutinemæssig forudsigelse af contrails over Nordamerika i tryk-intervallet 400-125 hPa (højde ca. 7-15 km). (NASA).

forhold til vand i blandingsproduktet, hvorved dråbedannelse finder sted, med mindre luften er meget tør. I de kolde omgivelser fryser dråberne til ispartikler, som består/vokser, hvis luften er

mættet/overmættet i forhold til is, men hurtigt fordamper, hvis luften er umættet. Det er det, vi ser som 'himlens hvide striber', som, når de dannes, altid først bliver synlige i nogen afstand

Figur 5. Lufttrafikken har antaget et formidabelt omfang, ikke mindst over USA. Civile rutefly følger så vidt muligt den mest brændstofbesparende vej til målet.

Figur 6. Militære flypiloter ynder at boltre sig i luften. Et syn, man også kunne opleve på himlen over Danmark, da den kolde krig var varmest i 1950'erne. En kunstnerisk sjæl frembragte et enormt ØL over Aarhus. Det kom i avisen, og det var ikke så godt...

fra flymotoren, se figur 3. Takket være vandindholdet i udstødningen kan contrails altså udvikles, hvor naturlige cirrus ikke kan dannes. I en luftmasse med voksende fugtighed kan de blive varige og evt. af vinden blive udbredt til et cirrostratus-agtig sky-slør. Dette kan være et varsel om snarlig ankomst af et egentligt frontskydække forbundet med et vejrsystem.

Betingelser for contrail-dannelse blev udtrykt i det såkaldte Appleman-diagram fra 1953. Det fandt anvendelse, da man i den danske militære vejrtjeneste i Karup påtog sig varsling af sandsynligheden for contrails. I dag udsender NASA rutinemæssigt contrailvarsler for i hvert fald USA, som kan findes på nettet. Et eksempel ses i figur 4.

Aerodynamiske contrails

Under flyvning opstår der trykændringer i den luft, flyet passerer igennem. F.eks. er vingerne konstrueret således, at der under flyvningen opstår et trykfald på oversiden. Trykfaldet leverer opdriften, men er også årsag til et momentant adiabatisk temperaturfald i den forbi-strømmende luft. Beregninger har vist, at trykforskellen mellem en vinges over- og underside kan være 50 hPa i marchhøjde, og at afkølingen kan beløbe sig til 20 grader 2 m over vingen, hvilket i en brøkdal af et sekund kan føre til en overmætning af luften på over 1000 %. Det synlige resultat kan være dannelse af et tågeslør omkring dele af flyet, primært ved vingernes overside, men også andre steder, hvor fuselagens

struktur begunstiger trykfald og hvirveldannelse. Forløbet iagttaget ved start og landing i fugtigt vejr (figur 7), men kan også optræde i fugtige dele af den frie atmosfære. Nær-billedet i figur 8 viser et eksempel på dette. Det er klippet fra en meget illustrativ video (ref. 1), optaget fra et ledsagefly. På videoen ses, at tågesløret med mellemrum opstår, vokser ud til en contrail og forsvinder igen. Det sker i takt med, at fugtighedsgraden i den omgivende luft varierer – flyet bliver så at sige et *flyvende hygrometer*. Fra jorden vil man se en 'stiplet' contrail, altså en contrail med 'pauser'.

På propelfly kan contrails udvikles ved spidsen af propelbladene (figur 9). Det samme gælder for helikoptere og vindmøller.

Photo Copyright © Benjamin Freer

AIRLINERS.NET

Figur 7. Trykfald-betinget fortætning af vanddamp omkring fly under landing. De udslåede flaps forøger opdriften, men forårsager dannelse af to hvirveltråde, i hvilke den fortættede vanddamp bevares som i en skypumpe. Foto: Benjamin Freer.

Aerodynamiske contrails er ikke som udstødnings contrails betinget af meget lave temperaturer. De kan dannes som skydråber i alle højder, hvor fugtigheden er tilstrækkelig høj. I meget kolde omgivelser fryser dråberne til ispartikler, og begge contrailtyper kan optræde samtidig, men adskiller sig fra hinanden ved at fremkomme i forskellig afstand fra flyet.

Distrails og Punch Hole Clouds

Alto cumulus optræder typisk i tynde lag. De består af skydråber, som på grund af højden typisk vil være underafkølede. Det er 'sart' tilstand, som let kan forstyrres af en ydre påvirkning, f.eks. passage af et fly. Turbulensen kan forårsage en opblanding af sky-luften med omgivelserne, som kan bringe skydråberne til at for-

dampe, hvilket ses som distrails' – striber med 'skyfrit', som flyet efterlader sig.

Flypassagen kan også føre til frysning af skydråberne ved den ovenfor omtalte aerodynamisk betingede afkøling. Fryseprocessen forplanter sig ud i det omgivende skytag som mugpletter på rødgrød. Årsagen til dette kan være den ved fryseprocessen frigjorte varme, som skaber turbulent opblanding. En anden mulighed er 'eksploderende skydråber'. Underafkølede dråber fryser udefra, og det indesluttende vand vil udvide sig under frysningen og få 'skallen' til at sprænges (se Vejret nr. 81 fra nov. 1999, side 29-34. Ref.2). Fragmenter herfra vil 'inficere' nabodråber, så disse også fryser - en kædeproces er startet. Uanset måden vil de dannede ispartikler vokse,

hvis omgivelserne er mættet med vanddamp i forhold til is. Resultatet bliver en mini-snebyge, som det ses i figur 10. Faldende nedbør medfører nedsynkning af luften, og nedsynkning er ensbetydende med adiabatisk opvarmning, som efterhånden vil stoppe processen. Den efterlader et hul i skydækket, som på grund af sin regelmæssighed kan tiltrække sig opmærksomhed og erfaringsmæssigt give anledning til mange spørgsmål.

Et andet billede af processen ses i figur 11. Strukturen af den fremkomne cirrussky har en påfaldende lighed med skyen i figur 1. Kan baggrunden mon være den samme? Der sås ikke alto cumuluskyer på Berkeley-billedet, men – når vi nu er ude på tynd is – det kan skyldes, at skydråber er mindre modstandsdygtige over-

Figur 8. Aerodynamiske contrail – et flyvende hygrometer.
Videoklip fra: ChemTrail Sprayer - 100% proof - filmed up close by AF pilots.
<https://www.youtube.com/watch?v=K2z2ZzXFeKo>

for solopvarmning end ispartikler og derfor er forsvundet...

Menneskeskabte skydannelser i lav højde – shiptrails

I sin grønne ungdom boede forfatteren til disse linjer nær den østjyske længdebane. Det var dengang, der var damplokomotiver til, og kulrøg og damp drev hen over hustagene. Røgfanen opløstes hurtigt på varme sommerdage, men holdt sig længere i regnvejr – dampen blev 'konserveret' i den fugtige atmosfære. Længst holdt den sig i klare stille vinternætter med streng frost. I måneskin kunne den ses i op mod en halv time, mens den langsomt blev tværet ud. Banelinjen fulgte nemlig ådalen, og det gjorde den svage landbrise også.

I vinterhøjtryk med et spærrelag i form af en nedsynkningsinversion vil der ofte optræde tågeskyer lige under 'loftet'. Udslip fra høje skorstene vil blandes med dette skylag og bidrage til dets

tæthed, hvilket dog kan være svært at iagttage fra jorden. På indirekte vis kan man i frostvejr få nys om sammenhængen, hvis der falder 'industriisne' i en stribe nedstrøms fra skorstenen. Et tilfælde fra København i 2001 er beskrevet i Vejret nr. 86 fra marts 2001, side 41-46 (Ref. 3).

Med ibrugtagningen af satellitbilleder for et halvt århundrede siden åbenbarede der sig overraskende tydelige spor efter et andet skorstensprodukt, nemlig fra skibstrafik i havområder. Sporene optrådte lejlighedsvis over større farvande i højtryksvejr. Når de hidtil havde været ukendte var årsagen deres lave højde og store udstrækning. Mønstret kunne simpelthen ikke overskues fra jorden – dårligt nok fra fly.

Satellitbilledet i figur 13 viser et smukt eksempel på shiptrails fra det nordlige Stillehav. Striberne stammer med enkelte undtagelser fra skibe under sejladsls mellem Alaska's sydkyst og

USA's vestkyst. De er op til flere ti'ere af km brede og op mod 800 km lange. Dannelsen af den enkelte stribe har således strakt sig over det antal timer, det har taget at tilbagelægge denne strækning. Altså er levetiden meget lang. Undertiden kan striberne genfindes et døgn senere, med mindre vinden har ført dem ind over overflader med afvigende egenskaber. At det er over havet, vi finder så iøjnefaldende mønstre skyldes havoverfladens store homogenitet.

Dannelsesmåden er en parallel til det ovenfor beskrevne industri-sne tilfælde: røgen stiger til vejrs gennem blandingslaget og fanges i et tyndt skylag med små stratocumulus under inversionslaget, hvor fugtighedsgraden tillader 'konservering'. At striberne bliver så tydelige skyldes tilførslen af ekstra vanddamp fra forbrændingen og af talrige kondensationskerner fra den urene brændselsolie. En principsskitse af atmosfærens struktur ses i figur 14. Den aktuelle radiosondering fra Kodiak på Alaskas sydkyst viste, at 'loftet' her lå under 750 meters højde, hvor der var +9°C, mens der var +2°C ved overfladen.

Satellitbilleder afslører jævnlige shiptrails i visse farvande ved højtryk, som her over det nordlige Stillehav. På vores kanter ses de i Azorer-højtrykket sydvest for De britiske Øer, af og til også i Nordsøen, mens de indre danske farvande er for uensartede for iagttagelsen. I modsætning til contrails, der er meget kolde og dermed let lokaliseres med infrarød teknik, ses shiptrails, der har næsten samme temperatur som havet, bedst på dagslysbilleder.

Figur 9. Propelfly, der forårsager aerodynamiske contrails.

For både contrails' og shiptrails' vedkommende beskæftiger forskningen sig med de muligt strålingsbetingede konsekvenser

for Jordens klima.

Chemtrails på øverste etage...

Som det bør være fremgået af

det foregående er problematikken omkring contrail-dannelse i store træk klarlagt. Mystisk bliver det først, når uvidende personer

Figur 10. Punch hole cloud – den frosne del af skylaget falder ned som en mini-snebyge, men fordamper uden at nå jorden. (Foto: Dona Gerstein).

Figur 11. Dannelse af en 'kunstig' fjersky, sml. figur 1.

tager emnet op. Det følgende citat er et af de talrige debatindlæg, som en artikel om *chemtrails* versus *contrails* på *videnskab.dk* har givet anledning til. Er der tale om ironi? Nej, alt taler faktisk for, at det er en dybfølt bekymring for vores miljø, der kommer til udtryk:

"Skammelige løgnere, man her har valgt til at udtale sig, men det er ikke nyt...Hvordan vil de forklare, at de såkaldte almindelige transportfly først "tænder" for sporet lige før de flyver ind foran solen, trækker en lang stribe og forsvinder så? Et almindeligt rutefly flyver i lige linie fra a-b og ikke kun ind foran solen. Der sker noget MEGET skummelt her. Fortællerne er skræmmende, men

det må vi se bort fra, da det ikke bliver vores regeringer, vi skal forlade os på. De er jo med i hele svineriet".

Men hvad er chemtrails nu for noget?

Betegnelsen dukkede op i USA for en snes år siden. En arbejds-

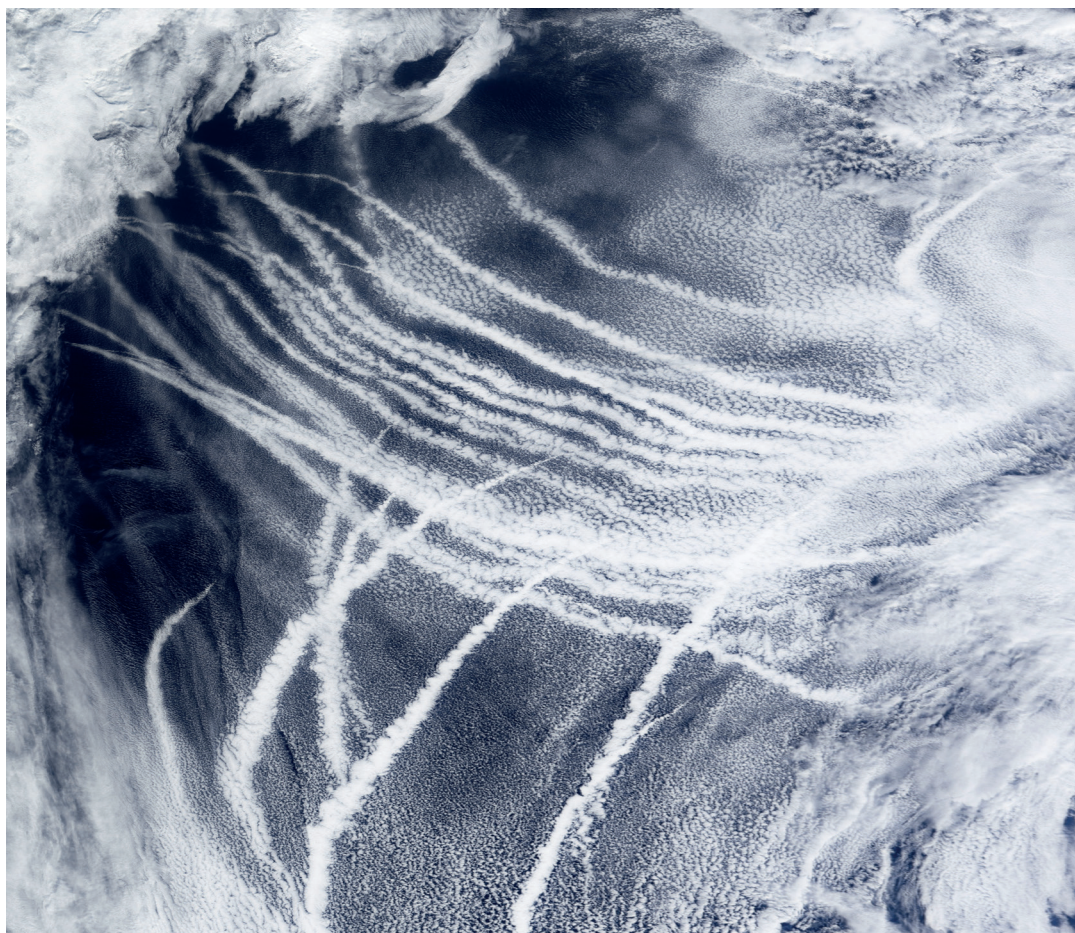

Figur 12. Er luften meget fugtig eller meget kold, har den svært ved at rumme yderligere vanddamp. Overskuddet kondenserer til tåge. Foto: Cliff Mass.

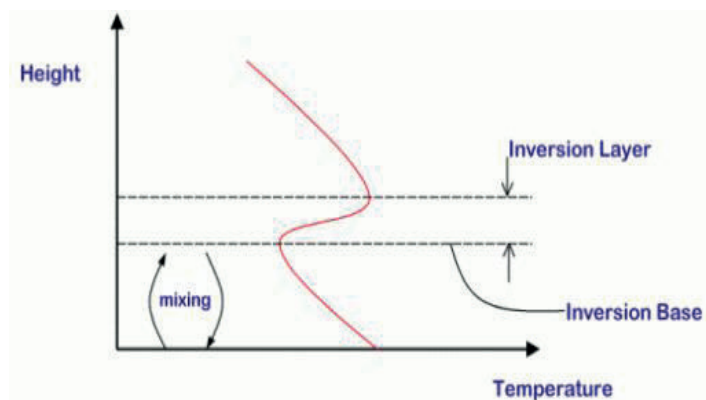
gruppe, nedsat af det amerikanske luftvåben med det formål at undersøge koncepter og teknologier, der ansås for nødvendige for at sikre USA's forbliven som dominerende magt i og over atmosfæren i fremtiden, nedkom i 1996 med en rapport med titlen *Owning the Weather in 2025*. Rapporten var en fremtidsvision om mulighederne for påvirkning af vejr og klima på større skala, navnlig med sigte på teknologiens militære aspekter. Det lyder for mange af os lidt for meget af "Fagre nye Verden", og

et par journalister øjnene en mulighed: Manipulationen foregår allerede - gå udenfor og se det selv - himlen er på det seneste blevet fyldt med hvide striber, og nogle af dem består i lang tid, mens de breder sig. Sådan opfører almindelige contrails sig ikke. Alle gik ud og kiggede, og mange kunne tydeligt se forskellen. Bestandigheden af striberne gjorde udslaget - dens rolle blev et dogme. Det de så var *chemtrails* - hemmelige forsøg på at påvirke os og vores omgivelser ved at 'spraye' visse skadelige

stoffer. De mange muligheder, dette indebar, satte gang i fantasien hos den del af befolkningen, der nærer en indgroet mistillid til regeringer og offentlige myndigheder. Man blev hjulpet på vej af visse sociale medier, dels private radiostationer i stofnød, dels og især YouTube. Der er således oprettet en hjemmeside, hvor man kan indberette sine sygdomssymptomer på dage med mange hvide striber på himlen. Heldigvis lader det sig gøre at beskytte sig mod de lumske anslag. Anordninger til bekæmpelse af følgerne

Figur 13. Spor efter skibstrafik over den nordøstlige del af Stillehavet. Dannelsen af det enkelte spor har strakt sig op mod et døgn. Om end vinden er relativt svag i højtrykket, bliver dens indflydelse på forløbet derfor betydelig. Modis-billede fra satellitten Terra den 4. marts 2009, NASA.

Figur 14. Tværsnit af en maritim atmosfære i et højtryk. Den røde kurve beskriver temperaturen.

kan erhverves for en rimelig pris. Og det vides, at præsident Bush - en af medvinderne - skal have ladet sig vaccinere mod chemtrails umiddelbart forud for 9/11..!

Flere *researchere* på området har skabt sig en levevej ved foretagsvirksomhed. En af de mere succesfulde er Dane Wigington, figur 15. På hans hjemmeside ses mange kommentarer, der udtrykker beundring og taknemmelighed for hans indsats - uden undtagelse. Er der mon en årsag til det? En trosfælde, Zen Gardner, offentliggør på siden billedet i figur 13 med følgende overraskende udmelding:

The aerosol spraying of ours and many other nations' skies continues in 'plane' site. The picture above of the US Northeast leading up to the so-called Frankenstorm is a perfect example. Tell me those are regular jet routes, never mind contrails. Ridiculous.

Her må man vide, at 'the so-called Frankenstorm' (efter Frankenstein's monster) er et alternativ for den tropiske orkan Sandy, som ved kontakt med polarluft

skabte stor ravage i det østlige USA sidst i oktober 2012. Så stor, at det umuligt kunne have naturlige årsager, men måtte være et resultat af vejrmnipulation. I farten overser Gardner lige, at 'det perfekte eksempel' hverken er fra det nordøstlige USA eller fra oktober 2012, men fra den nordlige del af Stillehavet den 4. marts 2009. Påpeger man misforståelsen i et venligt indlæg til debatsiden, får man at

vide, at henvendelsen underkastes moderation, hvorefter den afvises. En mail direkte til Dane Wigington må desværre afvente besvarelse grundet overvældende travlhed. Det er et halvt år siden. Forklaringen på fraværet af kritiske kommentarer er vist fundet...

Ovenstående er kun ét enkelt eksempel ud af talrige, hvor uvidende mennesker fremfører misforståede tolkninger af deres iagttagelser. Et plus ved aktiviteten kan siges at være, at der i stor stil indsamles billeder som bevis for de fremførte påstande, blot med misforstået argumentation - billeder, som også denne artikel har kunnet drage fordel af.

Chemtrail-teorien har fra USA bredt sig ud over verden. Også i Danmark har den vundet gehør blandt særligt modtagelige individer. Eksempelvis hos civilingeniør Henrik Rosenø. Han har lagt en betydelig indsats i at opsamle bevismateriale til brug for en hen-

Figur 15. Fra en høring i Shasta County, Californien. Dane Wigington har indkaldt ti eksperter, som overfor mere end 400 tilhørere aflægger vidnesbyrd, der stemmer overens med hans idéer. Den forhenværende meteorolog Allan Buckmann fortæller, at himlen skiftede udseende efter 1995. De oprakte arme er bifaldstilkendegivelser... Videoklip fra: *Geoengineering Investigation Demanded By Numerous Experts*.

<https://www.youtube.com/watch?v=O4WhYPK83zo>

Figur 16. Fra Frank Rasmussens verden: "Det er tydeligt at se på chemtrail skyerne, når de bliver påvirket med pulserende mikrobølger. Normale skyer er normalt alt andet end symmetriske i formerne, men når chemtrail skyerne bliver ramt af pulserende mikrobølger får de tydelige karakteristiske symmetriske bølgeformer som om en "sinuskurve var løbet igennem dem", som ses på billedet. Disse skyer kaldes populært "HÅARP skyer"."

vendelse til Folketinget (ref. 4), som han indleder således:

"Ovenover vores hoveder foregår der dagligt og globalt noget som er blevet kaldt 'The Biggest Crime of All Time'. Det utrolige er at det er blevet planlagt så omhyggeligt at de færreste har opdaget hvad der foregår".

YouTube har været en væsentlig kilde til hans informationer, hvor han med stor omhu er gået uden om artikler, der afviser eksistensen af chemtrails, men samtidigt forholder sig helt ukritisk til kilder, der stemmer overens med

hans forestillinger. Om billedet figur 6 skriver han – lidt selvmodsigende:

"Den (hemmelige) organisation, som har iværksat sprayningen af diverse kemikalier i atmosfæren har gjort meget for at holde det hemmeligt, men nogle gange er deres iver efter at spraye så stor at det bliver rimelig oplagt at det er det der foregår..."

I en tidlig version af henvendelsen til Folketinget medtog han en version af billedet i figur 13, men har siden fjernet det med en uklar begrundelse. Han har dog

valgt at bevare den tilhørende, helt misforståede, billedtekst, som lyder:

"... man kan se at flyene er fløjet i meget store koncentriske cirkler, imens de sprayede ret store mængder kemikalier".

Også billedet figur 8 af 'det flyvende hygrometer' er hentet i Henrik Rosenø's indberetning. Det er som omtalt klippet fra en video (ref.1), men Rosenø tror ikke på den med hygrometret:

"Man kan se hvordan flyet tænder og slukker og skruer op og

ned for sprayningen! Det taler sit eget tydelige sprog...!!"

Her taler en mand, der har fundet SANDHEDEN...

Frank B. Rasmussen, maskiningeniør og dermed en slags kollega til Rosenø, deler dennes interesse for vejrmnipulation og har lagt en artikel frem (ref. 5), i hvilken de for chemtrail-folk obligatoriske holdninger kommer til udtryk. Figur 16 giver en smagsprøve. Tror man, at der er tale om lammeskyer, tager man fejl. Den korrekte betegnelse er nemlig HAARP-skyer, hvor HAARP står for *High Frequency Active Auroral Research Program*, et vistnok afsluttet projekt, der i fuld offentlighed sigtede mod udforskning af ionosfæren. Projektet har virket som en sand magnet på konspirationsteoretikere, der forbinder aktiviteten med udløsning af jordskælv og med vejrmnipulation. Frank Rasmussen bakker op om tanken. Her et bemærkelsesværdigt citat fra hans artikel (med bevarelse af stavemåden):

"Det er på den måde at der kan laves et kunstigt skabt lavtryksystemer af chemtrails / geoengineering i kombination med pulserende mikrobølger fra "Ionosphere Heaters" og højtrykket afløses af lavtryk og vi får dårligt vejr. Sådan har næsten hele sommeren været i 2012. Når vi nu dagligt hele sommeren har kunne konstatere, at DMI metrologer dag efter dag IKKE har ramt rigtigt med vejrudsigten, så kan læserne bruge denne forklaring på, hvorfor det har regnet helt vildt meget her i Danmark (Norden) denne sommer og se om forklaringen også

holder "vand" fremover".

Det gør vi så, mens vi overvejer, om vi skal le eller græde. Al ære værd, at man er på vagt overfor anslag fra myndigheders og andre onde magters side - 'nødløgne' er ikke noget ukendt begreb. Men når jordkontakten under bestræbelserne går fløjten, gør man mere skade end gavn. Fantasterierne kommer til at skygge for de reelle problemer. Der er ellers nok at gå i gang med.

Referencer

Ref. 1: ChemTrail Sprayer - 100% proof - filmed up close by AF pi-

lots <https://www.youtube.com/watch?v=K2z2ZzXFeKo>

Ref. 2: <http://dams.risoe.dk/blad/pdf/Vejret81.pdf>

Ref. 3: <http://dams.risoe.dk/blad/pdf/Vejret86.pdf>

Ref. 4: <http://www.transformation.dk/chemtrails/Hvordan-man-systematisk-forgifter.html>

Ref. 5: <http://www.openmind-conference.com/images/Hvidestriber.pdf>

